

CONSTANTIN VIRGIL BĂNESCU

A kutya

*Veszek egy kutyát
Sőt inkább elorzom
(hadd vágjak a bűn közepébe;
minek ennyit készülődni a bűnre!
minek ennyi előbűn!)*

*Elorzom,
kihúdom fogait – egyenként
kitépem karmait – egyenként
majd szélnek eresztem
(rövid pórázon!)*

*Kéjesen magamra uszítom (kéjes lesz, bizony)
csupasz ínye marjon torkomba, tarkómba
vérszomjasan
(kéjes lesz, bizony)*

*Ezért hagytam meg szemét:
hogy bámuljon
magatehetetlenül*

CONSTANTIN VIRGIL BĂNESCU (1982–2009) a 2000-es évek román költőnemzedékének egyik kiemelkedő képviselője. Költészetét többen is a zen fogalmával jellemezték. Élete folyamán három verseskötete jelent meg. Egyebek mellett a Hubert Burda nemzetközi díj nyertese (2003). Versei olvashatók német, spanyol, szlovén és magyar nyelven (Selyemfal, versantológia, Syllabux, 2015, ford.: Mihók Tamás).

MIHÓK TAMÁS (1991, Nagyvárad) költő és műfordító. A Nagyváradai Állami Egyetem román–angol szakán végzett (BA és MA). Az ELTE BTK-n két-éves ösztöndíjban részesült cserediákként. Rendszeresen publikál a Familia, Poesis International, Echinox, Vatra és Prăvălia Culturală folyóiratokban. Két román nyelven írt kötete jelent meg.

A nő

*Nőt veszek magamhoz.
(nem azért, csak elegendem van a gyötrelém-pótlékokból)*

*Megmerítkezem, mint egy rituális tisztálkodáson
felkészítem testem, sőt lényem,
alaposan megtisztítom minden nyilatlan kis részem
Megöblögetem magam saját érintéseimtől
és megállok
(hallod? hallod? hallod! hallod!)*

Leülök és elkészítem asszonyom:

*mellkasom bőrével-húsával fülét bedugom
(így hát mellkasom bőrét-húsát letépem)*

*vállam bőrével-húsával szemét eltakarom
(így hát vállam bőrét-húsát letépem)*

*kezem bőrével-húsával száját betömöm
(így hát kezem bőrét-húsát letépem)*

*De ez az anyailatú pára...
(ez az anyailatú pára)*

*Kár minden hús- és bőrkupacért:
ez az anyailatú pára
eszedbe juttatja
hogyan amint anyád illata megcsapott
a nők világa előtted bezárul.*

kartari

*beszéljetelek veled,
ő látott engem visszatérni
a holtak országából*

*beszéljetelek veled,
neki meséltem
a holtak országáról*

*beszéljetelek veled,
mert csak egyetlen embernek
mesélhettem el
történetem*

*beszéljetelek veled,
mert ő a vérzéscsillapító ember
szükségetek lesz jelenlétére,
véresen állva
történetem meghallgatása után*

kacsintás

*nevezz múltbanézőnek, álmodozónak, ösztönlénynek
vádolj azzal, hogy naponta hétszer borotválkozom,
hogy ugyanott dohányzom,
ródd fel csúfságomat, a vétkem, hogy zsidónak születtem
vagy filozemitának, vess meg
a végtelen trolizásaimért,
az alkonyati merengéseimért
emlékeztess magányomra
sakkozzunk, ha ezt szeretnéd
bámuljunk ki az ablakon mint két ütődött, mesélj
nem haragszom, mesélj nagyszüleidről*

*kik bolondjai a szürrealista festészetnek, agyalágyult
anyádról, hozz cigit, kunyeráld a vázám melyben
a halhatatlan virágokat tartom, igyál a boromból,
mondj tanmesét a kurvákról, játssz nekem hárfán,
vigyél a moziba, főzd meg a kávé, meg,
hallgass mikor nem tudsz félbeszakítani,
simogass, kínozz, árulj el,
rabolj el, adj el, ölj meg,
nevezd csüggeteg mélabúsnak
de soha
ne mondd rám, hogy
szemfényvesztő!*

kacsintás

*a rengeteg szélén
kuporgunk Ralukével
egy ideig csak bámulom
majd úgy veszem magamhoz
mint szentostyát
a misebor után*

kacsintás

*megbénultam
Najász érintésétől*

*így már semmit sem tehetek
a talpam alá szorult féregért
mely rám kiált
hogyan menjek a fenébe*

dzságrat

(a tér)

a tér megszűnik valahol

csakis azért, hogy ne úszhassak

a végtelenbe

csak azért hogy íjam ne lőhessem

a véges-

végtelenbe

csak azért hogy örülten ne üldözhessem

szerelmem

a végtelenbe

a tér megszűnik valahol

MIHÓK TAMÁS fordításai